

Samenvatting preek Capelle-Schollevaar, 18 september 2005, 9.15 uur (opening winterwerk)

Thema: 'Ik geef je de ruimte!' naar aanleiding van 1 Samuël 26: 7-25

1. We hebben elkaar nodig als mensen, maar kunnen ook moeite hebben met elkaar

- * Bijna niemand zou graag op een onbewoond eiland wonen. We vinden andere mensen belangrijk. Tegelijk hebben we vrijwel allemaal op z'n tijd moeite met anderen. Dit kan leiden tot een conflict, dat energie vreet.
- * Dit is het geval bij Saul en David. Als David Goliath verslagen heeft, zingen de vrouwen in de steden: 'Saul heeft zijn duizenden verslagen, maar David zijn tienduizenden' (1 Samuël 18: 6). Hierdoor ontstaat er bij Saul een jalouse haat tegen David. Hij bedenkt het éne na het andere plan om David te doden. Zo gooit hij tweemaal zijn speer naar David, en brengt hem als legercommandant bewust in zeer gevaarlijke situaties, in de hoop dat David de dood zal vinden. Ook stuurt hij een doodseskader op hem af (1 Samuël 19: 11-17). Omgekeerd laat David Saul in leven, op een moment dat hij Saul had kunnen doden (1 Samuël 24). Het spreekwoord, dat 'waar twee kijven, hebben twee schuld', gaat dus niet altijd op.
- * Je kunt het moeilijk hebben met mensen. Oók in de gemeente.
- * Voor David is het allerergste, dat hij door dit conflict gescheiden is van zijn familie en vrienden, van zijn eiegn volk, het 'erfdeel des HEREN'(vers 19). Zo gebeurt dat vandaag de dag ook: mensen die door geharrewar en geruzie in kerken de band met de kerk kwijtraken en zelfs hun geloof verliezen.

2. Hoe ga je om met een conflict?

- * Abisaï is met David mee het kamp van Saul binnengeslopen. Als ze samen bij de slapende Saul staan, denkt Abisaï dat God hen Saul in handen heeft gegeven om hem te kunnen doden. Abisaï volgt zijn gevoel, en plaatst daar ook nog God in. Maar dat moet dus níét! Hij krijgt van David een uitbrander (vers 9).
- * Wat dan wèl? David wéét dat God Saul heeft laten zalven tot koning. Hij weet ook dat God Saul in leven laat (vers 10), hem genadetijd geeft, ook al is David al gezalft tot opvolger van Saul. Daarom laat hij Saul in leven. David vraagt zich dus af wie Saul is in de ogen van Góð! Als je zo denkt, krijg je een ander perspectief.

3. In Gods ogen zijn wij... zondaren.

- * Als je als het ware kijkt door de ogen van God, dan zie je dat mensen *zondaren* zijn. Dat zie je meestal beter bij een ander dan bij jezelf (hoewel...), en het is bepaald niet leuk om te moeten constateren, maar wel de realiteit!
- * Veel mensen hebben torenhoge verwachtingen van een christelijke gemeente, en raken dan ook diep teleurgesteld in mensen ('Dat zijn nou die christenen! Dat is nou die kerk! Eén en al schijnheiligheid!').
- * Het is heerlijk om te genieten van zoveel fantastische mensen in de kerk. Maar in het licht van God zijn wij zondaren! En als we dat niet voor ogen houden, raken we vroeg of laat diep teleurgesteld en kan er iets knappen.

4. Maar in Gods ogen zijn wij ook... waardevolle mensen, die Hij genadig is!

- * Tegelijk mogen we óók weten, dat we in de ogen van God *begenadigde mensen* mogen zijn! Voor ons kwam Zijn Zoon Jezus op aarde! Jezus vond ons zó belangrijk, dat Hij voor ons Zichzelf gaf! Zo stelde God ons in de ruimte!
- * David onderkent dat God Saul genadig is door hem nog tijd te geven om tot inkeer te komen. Zou David dan ongenadig zijn? God geeft Saul de ruimte, en daarom geeft David Saul ook de ruimte. En hij hoopt dat God ook hem de ruimte geeft.
- * Doordat David ruimte geeft, krijgt hij ook ruimte van Saul. Als David Saul toespreekt vanaf de heuveltop, is Sauls antwoord: 'Gezegend ben je, mijn zoon David. Wat je ook doet, je zult zeker slagen.' Dit zijn de laatste woorden die Saul tegen David heeft gesproken. dan gaan ze ieder hun weg, in vrede. Zó mogen ook wij elkaar de ruimte geven, juist omdat God ons die ruimte geeft. Ook voor die ander, met wie wij moeite hebben, stierf Jezus!
- * Moet alles dan maar kunnen, en moet je alles maar met de mantel der liefde bedekken? Nee! David confronteert Saul heel duidelijk met zijn daden. De doofpot komt in de Bijbel niet voor, wél het kruis! Zie ook Galaten 6: 1, een veelzeggende tekst! Wij zouden ons veel strakker moeten houden aan de 'gouden regel' uit Mattheüs 18: 15-17. Eérs onder vier ogen mét de ander praten, in plaats van óver hem. Heeft dat geen uitwerking, dan iemand erbij halen. Lukt dat ook niet, dan de gemeente in kennis stellen. En als alles spaak loopt: iemand links laten liggen.

5. Gods visie voor Zijn gemeente

- * Wat is de gemeente in Gods ogen? Een groep mensen, met prachtige kanten, maar ook met veel fouten en gebreken. Heerlijke mensen, maar ook zondige mensen. En voor al die mensen stierf de Here Jezus! Als we dát bedenken, als we de ander in dát licht zien, dan geven we de ander ruimte, omdat God ruimte geeft! De ruimte van Zijn genade. Hij geeft ons de ruimte, ook om een nieuw seizoen in te gaan, om mee te werken in Zijn Koninkrijk, om anderen erbij te betrekken.
- * En als nu de ander tegenvalt, laten we ons dan niet wat verbitterd terugtrekken, maar de ander toch weer ruimte geven. Ook de ruimte om fouten te maken. Het gaat erom dat we elkaar vasthouden. En ruimte geven. Als we dat doen, zijn Saulus woorden ook op ons leven van toepassing op ons leven: 'Gezegend ben je, mijn kind. Wat je ook doet, je zult zeker slagen.'

Om (samen?) over na te denken:

1. In de kerk horen we dat we zondaars zijn. Toch zijn we vaak geschokt als dat in de praktijk ook zo blijkt te wezen. Vanwaar dat verschil, denkt u?
2. De ander zien in het licht van Christus, hoe doe je dat praktisch (verg. Rom. 12: 9-21, Kol. 3: 12-17)?
3. God geeft ook u de ruimte! Wat betekent dat voor u persoonlijk?

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl